

Johannes R. Becher,
Müde

Müde bin ich alles dessen,
All der Pein, jahraus, jahrein,
Und ich will nichts als vergessen
Und will selbst vergessen sein.

O wie müd bin ich des allen,
All der jahrelangen Pein.
Herbstzeit ist. Die Blätter fallen.
Und wir gehn ins Dunkel ein.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANNES R. BECHER (*1891-05-22 – †1958-10-11).*

Arg-799-1602 (2013-01-30 22:31:44)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi poemon en la gazeto “Ostseezeitung” (= Baltamara Gazeto), semajnfina eldonaĵo de l’ 7./8. de Aŭgusto 2004, en la artikolo “Darßer Gedichte ohne Illusionen” (= Darsaj poemoj sen iluzioj) de M. Schümann. Ĝi estas trovebla en la poem-libro “Wolkenloser Himmel” (= Sennuba ĉielo), eldonita en 2004 de s-ro Jens-Fietje Dwars, eldonejo Quartus, Germanio.

Johannes R. Becher,
Laca

tradukita de Manfred Retzlaff

Laca estas mi, nun ĉesu
Fine suferado ĉi,
Volas mi, ke mi forgesu,
Forgesita estu mi.

Ho, lacegas mi de ĉio
De multjara peno ĉi.
Falas de la arb’ folio,
Iras en malhelon ni.

*Traduko de la Germana poemo “Müde” de JOHANNES R. BECHER (*1891-05-22 – †1958-10-11) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 2004-09.*

MR-424-1 / Arg-799-1603 (2013-01-30 22:33:39)

Pri la poeto vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johannes_R._Becher.